

ת"פ 2296/08/18 - מדינת ישראל נגד ה' ס'

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 2296-08-18 מדינת ישראל נ' ס'

בפני
בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
ה' ס'

הנאשם

גזר-דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו, ביום 19.12.18 (בפני כב' השופטת הבכירה, לילי יונג-גפר), בכתב אישום המייחס לו עבירת **איומים** לפי סעיף 192 לחוק העונשין תשל"ז-1977.

2. בהתאם לכתב האישום, המתלוננת - פ' ס', הייתה במועד הרלוונטי אשתו של הנאשם והתגוררה עמו בבית ב-..... בתאריך 2.7.18, סמוך לשעה 18:00, בהיותם בבית, נוצר ויכוח בין המתלוננת ובין הנאשם בנוגע לילדיהם המשותפים, אשר במהלכו צלצלה המתלוננת למשטרה. הנאשם התקשר למוקד 100, ואיים בשיחה עם המוקדן בפגיעה במתלוננת, באמרו: "תקשיב אם אתם לא באים עכשיו אני שוחט את אשתי". חרף ניסיונות המוקדן להרגיע את הנאשם, המשיך הנאשם לאיים על המתלוננת באמרו: "אני שוחט אותה, לא קרה כלום אני בשקד 6 על 17, אם את לא... תבואו עכשיו אני שוחט אותה אני שוחט אותה..." ובהמשך חזר ואיים באמרו: "אני שוחט אותה, אני נותן לכם חמש דקות אם אתם לא כאן חמש דקות אני שוחט אותה". בעקבות השיחה הוזעקה נידת משטרה בבהילות לבית, על מנת לטפל באירוע. כאשר הגיע השוטר למקום ושוחח עם הנאשם, איים הנאשם בנוכחות השוטר בפגיעה במתלוננת באמרו: "אני שוחט אותה היום לחתיכות בגלל שהיא זונה" ו-"אני שוחט אותה".

3. בהסכמת הצדדים, הופנה הנאשם לשירות המבחן לקבלת תסקיר בעניינו. לאחר שהתקבלו בעניינו מספר תסקירים, ולאחר תקופה ממושכת שבה לא הצליח שירות המבחן ליצור קשר עם הנאשם, והנאשם נעדר מחלק מהדיונים שנקבעו, הסכימו הצדדים ביום 20.1.21, לדחות את הטיעונים לעונש לקבלת תסקיר נוסף, שיבחן את שילובו של הנאשם בטיפול. תסקיר משלים וסופי הוגש לקראת מועד הטיעונים לעונש שנקבע ליום 26.4.21.

תסקירי שירות המבחן

4. שירות המבחן המליץ על הטלת צו של"צ בהיקף של 220 שעות, בצירוף למאסר על-תנאי משמעותי, התחייבות כספית גבוהה ופיצוי למתלוננת.

שירות המבחן ציין בתסקיר הסופי, כי בהעדר מוטיבציה מצד הנאשם, הוא נמנע ממתן המלצה טיפולית בעניינו. אולם, מאחר ומדובר בהליך פלילי ראשון כנגדו, ולאור העובדה כי מאז ביצוע העבירה לא נפתחו נגדו תיקי מב"ד נוספים, ועל-מנת שלא לפגוע בתפקודו התעסוקתי, הומלץ על הטלת צו של"צ כאמור.

בתסקיר מיום 20.5.19, נמסר כי הנאשם, בן 30, נשוי ואב לשניים, מתגורר ב----- . הנאשם סיים 12 שנות לימוד ללא בגרות.

הנאשם עבד כשכיר בתחום הבנייה, ובהמשך הקים עסק עצמאי בתחום זה, צבר חובות רבים וסגר אותו. כיום מתקשה לעמוד בהסדר להחזרת חובותיו ואינו עובד באופן סדיר.

בשנת 2014 נישא הנאשם למתלוננת, כיום בת 25, ועובדת בניקיון. לבני הזוג שני ילדים בגילאים שנתיים ו-4 שנים. הנאשם תיאר בפני שירות המבחן ויכוחים ומתח בינו ובין המתלוננת על רקע מצב כלכלי קשה, לצד חוסר שביעות רצון המתלוננת מתפקודו. הנאשם תיאר חוסר אונים סביב העדר יכולת לספק את צרכיה החומריים של משפחתו. הנאשם שלל אלימות כלפי המתלוננת או הילדה, למעט מצבים בהם איבד שליטה והתפרץ באופן מילולי.

5. הנאשם נטל אחריות פורמלית על המתואר בכתב האישום, ולדבריו המתלוננת הודיעה לו טלפונית כי היא יוצאת לעבוד באזור תל אביב, אך הוא לא הסכים לכך. לדברי הנאשם, המתלוננת קיללה אותו במהלך השיחה, והתעלמה מדרישתו כי לא תיסע. הנאשם שב מעבודתו, וראה כי הילדים לא טופלו, ולכן התעצבן, שכן לתפיסתו המתלוננת הפקירה את הילדים. לאחר ששבה הביתה, חל ויכוח ביניהם. בתגובה, המתלוננת איימה לפנות למשטרה ולהתגרש ממנו, על כן פנה למשטרה על-מנת להוכיח, לדבריו, כי אינו חושש מפניה. הנאשם טען עוד כי היה נתון בסערת רגשות, ושלל כוונות ממשיות לפגיעה בה.

הנאשם הביע חרטה על האירוע, ושלל אירועים נוספים מאז ביצוע העבירה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נוטל אחריות על התנהגותו, אולם ממזער מחומרתה ומציגה כהתנהגות תגובתית לזו של המתלוננת.

6. שירות המבחן שוחח עם **המתלוננת**, העובדת כמטפלת בחולים לאחרונה, בשל מצבה הכלכלי של המשפחה. לדבריה, היא נשואה לנאשם מזה 5 שנים ולאורך השנים חוותה, לדבריה, חוסר הערכה, התנהגות משפילה הכוללת קללות ואלימות מילולית, אשר גברה עם הזמן. כן תיארה המתלוננת התנגדות מצד הנאשם לרצונה לסייע בכלכלת הבית, וחווה קושי לעמוד בציפיותיו באשר להתנהלותה

בבית. המתלוננת ניסתה לפנות בעבר לעזרת משפחתה, ואף עזבה את הבית ושכרה בית משלה למשך שבועיים, משום שחפצה להתגרש, אולם לא זכתה לסיוע מצדם ובני משפחתה הפצירו בה לשוב הביתה. המתלוננת מסרה כי אינה רוצה להתגרש ומעוניינת בהמשך הזוגיות המשותפת, למען הילדים. המתלוננת תיארה חשש מתוצאות ההליך המשפטי, וחשש מהחמרה ביחסו של הנאשם כלפיה.

בהתייחס לאירוע המתואר בכתב האישום, מסרה המתלוננת כי נסעה לתל אביב לצרכי עבודה, בניגוד להסכמת הנאשם. לדבריה, בשיחה הטלפונית ביניהם קילל אותה. בדרכה חזרה הביתה, התקשרה וביקשה שיארגן את הילדים, שכן בכוונתה לקחת אותם ולעזוב את הבית. כששבה הביתה, הנאשם סירב לאפשר לה לקחת את הילדים. המתלוננת צלצלה למשטרה אך שוטרים לא הגיעו. בהמשך, הנאשם התקשר למשטרה ואיים לפגוע בה. כן לדבריה הנאשם ניסה לתקוף אותה אולם בעלה של אחותו מנע זאת ממנו. המתלוננת שללה הפניית אלימות פיזית כלפיה לאורך השנים.

שירות המבחן התרשם כי המתלוננת מתקשה להתמודד עם התנהגותו האגרסיבית של הנאשם, אינה זוכה לסיוע משפחתה והיא נמנעת מפנייה לסיוע שירותי הרווחה. לאור העדר תמיכה וחיונית חוסר אונים, המתלוננת שיתפה כי היא נמנעת מעימותים עם הנאשם ובוחרת לשמור על שלמות המשפחה.

7. שירות המבחן התרשם כי הנאשם אדם קונקרטי, ללא עבר פלילי, המתקשה לשמור על יציבות תעסוקתית ולשקם את מצבו הכלכלי, באופן הפוגע בדימויו ובמעמדו, פגיעה המתעצמת שעה שהמתלוננת מביעה רצון להשתלב בעבודה, באופן הנחוה עבורו כהוכחה לכישלון אותו חווה. הנאשם מתקשה במצבי לחץ, בעיקר במערכת הזוגית, בוויסות דחפים ובהפעלת שיקול דעת מותאם, ובולטים עיוותי חשיבה במערכת הזוגית. נמסר עוד כי במצבים בהם חווה הצפה רגשית עלול הנאשם לפעול באופן אימפולסיבי. כן התרשם שירות המבחן מקיומה של נטייה לרכושנות ולשליטה. הנאשם התקשה לגלות חשיבה ביקורתית או יכולת להתבוננות פנימית, הוא חווה עצמה כקורבן וממזער מהתנהלותו. הנאשם הצהיר כי מוכן להשתלב בהליך טיפולי בתחום האלימות במשפחה, ונראה כי קיים חיבור ראשוני לצורך בטיפול. שירות המבחן העריך כי ללא שילוב הנאשם בטיפול, קיים סיכון משמעותי להישנות עבירות בעתיד.

הדיון נדחה לשם קבלת תסקיר משלים, ולבחינת שילובו של הנאשם בטיפול.

8. **בתסקיר משלים מיום 16.10.19** נמסר כי במהלך תקופת הדחייה הופנה הנאשם ליחידה לטיפול באלימות במשפחה במקום מגוריו, אך טרם שולב בטיפול ומצוי ברשימת המתנה. לצד זאת, נמסר כי המתלוננת מצויה בטיפול היחידה, מזה תקופה ארוכה. בשל חוסר במטפלים, לא ניתן היה לקבוע מועד לתחילת הטיפול בנאשם ביחידה.

הנאשם מסר לשירות המבחן כי המתלוננת החליטה להתגרש ועברה עם הילדים לדירה שכורה, על רקע חוסר ההסכמות ביניהם והמתיחות הזוגית, ועל רקע רצונה להתנהל באופן עצמאי. הנאשם מסר כי לא חפץ להתגרש, אך מבין כי הדבר הנו לטובתו, ולטובת המתלוננת וילדיהם. בעקבות עזיבת המתלוננת את הבית, החל הנאשם להבין את חלקו בהתדרדרות היחסים, והבין כי לא ניסה לפתור את

הבעיות הזוגיות כהלכה. הנאשם הביע אמביוולנטיות לגבי הטיפול, נוכח העובדה כי הוא מצוי בהליכי גירושין. כששוקפה לנאשם החשיבות בכך, הביע נכונות להשתלב בטיפול.

ניסיונות שירות המבחן ליצור עם המתלוננת קשר בתקופת הדחייה, לא צלחו.

שירות המבחן מסר כי יערך ניסיון לבחון אפשרות שילובו של הנאשם בקבוצה טיפולית במקום אחר.

לאחר זאת, נדחה הדיון פעם נוספת לשם בחינת אפשרות שילובו של הנאשם בטיפול ולקבלת תסקיר משלים.

9. **בתסקיר משלים מיום 4.3.20** נמסר כי ביחידה למניעת אלימות במשפחה במקום מגורי הנאשם, עדיין אין מקבלים מופנים חדשים בשל חוסר במטפלים, ואין באפשרותם לתת מענה טיפולי לנאשם בשלב זה.

בתקופת הדחייה, התגרש הנאשם מן המתלוננת. הוא נפגש עם ילדיו אחת לשבוע, על פי הסדר הראיה שנקבע. לדבריו, לאחר הגירושין התקשורת בינו ובין המתלוננת השתפרה, ונסבה בעיקר סביב נושאים הקשורים לילדים. הנאשם תיאר תחושת תסכול רב מן הצורך להעביר מזונות למתלוננת, על אף שהיא בחרה להתגרש. הנאשם ציין כי החל לעבוד בחברת שליחויות במרכז, אך אינו מצליח להתמודד כלכלית עם תשלום המזונות, בשל חובותיו הכספיים.

הנאשם נמצא בלתי מתאים לשילובו בקבוצה טיפולית ושירות המבחן מסר כי ממשיך המאמץ לשלבו בטיפול מותאם אחר. הנאשם הביע רצון להיעזר בהליך טיפולי.

שירות המבחן ערך ניסיונות נוספים ליצור קשר עם המתלוננת, ללא הצלחה.

עוד צוין כי בתקופת הדחייה לא נפתחו נגד הנאשם הליכים משפטיים חדשים.

הדיון נדחה, בהסכמת הצדדים, פעם נוספת, לשם בחינת המשך אפשרות שילוב הנאשם בטיפול כפי שהומלץ.

10. **בתסקיר משלים מיום 8.6.20** צוין כי ביום 19.3.20 הופסקה פעילות המערך הטיפולי בשירות המבחן, בשל הנחיות משרד הבריאות עקב נגיף הקורונה. לפיכך לא שולב הנאשם בטיפול. עוד נמסר כי שירות המבחן ערך ניסיון ליצור קשר טלפוני עם הנאשם, אך לא היה מענה.

בדיון מיום 11.6.20 ציינו הצדדים כי שילוב הנאשם בטיפול נקטע בשל נגיף הקורונה לכן הסכימו על דחייה נוספת לשם קבלת תסקיר משלים.

11. **בתסקיר משלים מיום 29.9.20** נמסר כי בתקופת הדחייה, בחן שירות המבחן את אפשרויות הטיפול עבור הנאשם. מן היחידה למניעת אלימות במקום מגוריו נמסר כי לא ניתן עדיין לקלוט את הנאשם לטיפול ביחידה. נוכח מגפת הקורונה, אין מתקיימות קבוצות טיפוליות בשירות המבחן.

בשיחה עם הנאשם, מסר כי עדיין עובד בחברת שליחויות באזור המרכז, אך עבודתו צומצמה למספר ימים בודדים במהלך החודש, בעקבות משבר הקורונה. בעקבות זאת, מתקשה הנאשם לעמוד בתשלומים עבור חובותיו הכספיים.

הנאשם ציין עוד כי נמנע מליצור קשר עם המתלוננת, בשל גירושיהם, ועיקר התקשורת בינה ובינו מתייחסת לילדים, המגיעים אליו לביקור בסופי שבוע. הנאשם ביטא תחושות תסכול וחוסר ודאות עקב התמשכות ההליך המשפטי והביע רצון לסיימו ולהותירו מאחור. כן ביטא חשש מתוצאות גזר-הדין ומאפשרות שליחתו למאסר, העלול לפגוע בתפקודו התעסוקתי. הנאשם מודע לנזקקותו לטיפול בתחום הזוגי, שב וביטא רצון לקחת חלק בהליך טיפולי. שירות המבחן ציין כי בתקופת הדחייה לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים.

בתסקיר נמסר כי הנאשם טרם עבר הליך טיפול ושינוי, ועדיין משתמש במנגנוני הגנה של השלכה, רציונליזציה והדחקה. יחד עם זאת, ההליך המשפטי מהווה עבורו גורם הרתעתי משמעותי מפני חזרה על מעשים דומים בעתיד. **להערכת שירות המבחן, הסיכון להישנות התנהגות אלימה כלפי המתלוננת - פחת.**

שירות המבחן המליץ על הטלת צו מבחן למשך 18 חודשים, צו של"צ בהיקף של 180 שעות, עונש מאסר על-תנאי ופיצוי למתלוננת.

לדיון שנקבע ליום 19.10.20 נמנע הנאשם מלהתייצב. כך גם לדיון שנקבע ליום 2.11.20. ב"כ ציין לפרוטוקול כי לא עלה בידו ליצור קשר עם הנאשם. נקבע כי הנאשם יזומן במסירה אישית. בדיון שנקבע ליום 3.12.20 נמסר כי לא התחדש הקשר בין הנאשם ובין בא כוחו, והמאשימה טרם ביצעה את הזימון במסירה אישית.

הנאשם התייצב לבסוף לדיון שנקבע ליום 20.1.21, הצדדים הסכימו כי הדיון ידחה לקבלת תסקיר משלים אשר יוגש לאחר שהנאשם ישולב בטיפול.

12. **בתסקיר סופי מיום 21.4.21** מסר שירות המבחן כי במהלך תקופת הדחייה נעשו מספר ניסיונות ליצור קשר טלפוני עם הנאשם, ללא הצלחה. שירות המבחן זימן את הנאשם לשיחה אליה התייצב. הנאשם מסר בפגישה כי החליף מספר טלפון. הנאשם ציין כי הוא עובד בעבודות שיפוצים באופן בלתי סדיר. הילדים עברו להתגורר עמו לאחרונה והוריו מסייעים לו בטיפול בהם. זאת, משום שהמתלוננת החלה במערכת יחסים חדשה. הנאשם דיבר על מטרותיו העתידיות ועל שאיפותיו להקים עסק עצמאי ולנהל חיי זוגיות ומשפחה. הנאשם ציין כי הוא נמנע מיצירת קשר עם המתלוננת, וביטא תחושות כעס ותסכול עקב המשך ניהול ההליך נגדו. הנאשם שב והודה בביצוע העבירה, ותיאר התנהגותו בעבירה כאיבוד עשתונות, קושי בהכלה ובהתמודדות עם מצבים בהם המתלוננת פעלה בניגוד לדעתו. לדבריו,

תגובתו נבעה מתוך סערת רגשות, והוא שלל כוונות פגיעה במתלוננת. שירות המבחן ציין כי הנאשם מתקשה גם היום להתבונן באופן ביקורתי במשמעות התנהגותו.

הנאשם לא ביטא רצון להשתלב עוד בהליך טיפולי והביע רצון לסיים את ההליך המשפטי המתנהל נגדו ולהותירו מאחוריו. לדבריו, כיום מרוכז בעבודה ובגידול ילדיו.

ניסיונות שירות המבחן לשוחח עם המתלוננת לא צלחו.

בסיכום התסקיר צוין כי הנאשם מצוי בקשר עם שירות המבחן במשך שנתיים, בגין עבירה שבוצעה לפני 3 שנים. בתקופה זו לא נפתחו נגדו תיקים חדשים. ההרתעה שחוזה מן ההליך מצביעה **על סיכון נמוך להישנות התנהגות אלימה כלפי המתלוננת.**

בהעדר מוטיבציה מצד הנאשם, נמנע שירות המבחן ממתן המלצה טיפולית. בשל העובדה כי מדובר בהליך פלילי ראשון, ועל מנת שלא לפגוע בתפקודו התעסוקתי של הנאשם המשמש כמפרנס לילדיו, **הומלץ לבית-המשפט לשקול בחיוב הטלת צו של"צ בהיקף של 220 שעות, לצד מאסר על-תנאי, התחייבות ופיצוי למתלוננת.**

תכנית של"צ הוגשה לאישור בית-המשפט ביום 13.5.21.

טיעוני הצדדים לעונש

13. ביום 26.4.21 טענו הצדדים לעונש. ב"כ המאשימה הגישה טיעוניה בכתב, והשלימה אותם בעל-פה, וב"כ הנאשם טען בעל-פה.

14. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר ובין 12 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים, וביקשה כי יוטל על הנאשם עונש מאסר המצוי ברף האמצעי של המתחם לו טענה, בדמות עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות, בצירוף מאסר על-תנאי ארוך ומרתיע, התחייבות ופיצוי משמעותי למתלוננת. נטען, כי מעשי הנאשם פגעו בערכים מוגנים של הגנה על שלווה הפרט ושלומם מפני מעשי הפחדה ואיום, והשמירה על ביטחון האישי. נטען, כי מידת הפגיעה הנה משמעותית, לנוכח התנהלות הנאשם אשר שב וחזר על איומים קונקרטיים וזאת אף לאזני שוטר האמון על אכיפת החוק. המעשים הטילו פחד וחרדה על המתלוננת, ואמנם לא נגרם לה נזק פיזי, אך אין להקל ראש בנזק הנפשי שנגרם לה.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה נטען כי אמנם, אין לנאשם עבר פלילי, והוא הודה במעשים באופן שתרם לחיסכון בזמן שיפוטי, אולם הוגשו בעניינו מספר תסקירים המלמדים כי הנאשם נוטל אחריות פורמלית בלבד, ממזער מחומרת מעשיו, ונוטה להתייחס להתנהגותו כתגובה להתנהגות המתלוננת. שירות המבחן סבר כי ללא שילוב בטיפול קיים סיכון להישנות עבירות בעתיד. בתסקיר סופי שירות המבחן ציין כי לא ניתן לשלב את הנאשם בטיפול אך הסיכון פחת ביחס למתלוננת והומלץ על העמדת הנאשם במבחן. המאשימה סבורה כי המלצה זאת מתבססת על שיחת טלפון יחידה עם הנאשם, ללא שילוב בטיפול. חרף העובדה

שהנאשם מצוי בקשר עם שירות המבחן תקופה ממושכת, הוא לא שולב הלכה למעשה בטיפול, לא ביטא רצון לכך, ומספר ניסיונות ליצור עמו קשר בתקופת הדחייה לא צלחו. הנאשם נמצא כמי שעדיין מתקשה להתבונן באופן ביקורתי בהתנהלותו. המלצת שירות המבחן אינה מובנת על רקע זה. ראוי אמנם להתחשב בנסיבותיו של הנאשם, אך בגדרי מתחם העונש ההולם, ולא בחריגה ממנו, כהמלצת שירות המבחן.

15. טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על-תנאי לבין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, וביקש כי תאומץ המלצת שירות המבחן, בהטלת צו של"צ ומאסר על-תנאי, עונש המצוי בתחתית המתחם לו טען. נטען, כי הנאשם כיום בן 32, הודה בביצוע העבירה אשר בוצעה לפני כשלוש שנים. מדובר בהסתבכותו הראשונה עם החוק, והוא נטל בהזדמנות ראשונה אחריות על מעשיו. הנאשם לא סירב לשתף פעולה עם שירות המבחן, אך עקב התפרצות נגיף הקורונה, ההליך הטיפולי בו אמור היה להיות משולב לא יצא לפועל. חרף זאת, עורך התסקיר סבר כי הסיכון להישנות עבירה הנו נמוך. לנאשם ולמתלוננת שני ילדים, והנאשם משמש כמפרנס הבלעדי שלהם והם סמוכים על שולחנו. מאז האירוע הנאשם והמתלוננת התגרשו, אינם חיים תחת קורת גג אחת. כן נטען כי האיומים מצויים ברף נמוך של חומרה, האיומים הושמעו לא בפני המתלוננת אלא כלפי אחר, בשיחה עם מוקד 100 של המשטרה, והדבר מקהה מחומרת העבירה. את עונש השל"צ עליו המליץ שירות המבחן יוכל הנאשם לבצע בזמנו הפנוי, ולשמור על האפשרות לפרנס את ילדיו. מאז ביצוע העבירה לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים, יחסיו עם המתלוננת תקינים והנאשם בונה לעצמו חיים חדשים.

16. דברי הנאשם

הנאשם ביקש סליחה, מסר כי טעה והיה עצבני ולא פגע במתלוננת.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

17. העבירה אותה ביצע הנאשם, איומים, פוגעת בערכים מוגנים של הביטחון האישי, שלווה הנפש, הפרטיות והכבוד. כן נפגעת היכולת לנהל שגרת חיים ללא חשש. על הערך המוגן הנפגע בעבירת האיומים, ראו הדברים שנאמרו על ידי כב' השופט גולדברג ע"פ 103/88 **משה ליכטמן נ' מדינת ישראל** (06/09/89):

"...אינטרס החברה הוא להגן על שלווה נפשו של הפרט... מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין. אינטרס חברתי נוסף אף הוא מוגן בעקיפין בעבירה זו, והוא נוגע לחופש הפעולה והבחירה של הפרט... בידוע הוא, שבמקרים רבים מושמעים איומים Per se כמסר מוסווה להתנהגות המצופה מן המאויים. נמצא, כי סעיף 192 מקדים רפואה למכה ומונע מלכתחילה פגיעה עתידית בחירות הפעולה של הזולת".

ביצוע עבירת איומים לפגיעה בבת זוג - כאן המתלוננת - בזמן ביצוע העבירה אשתו של הנאשם, פוגע במתלוננת עצמה, בשלוות נפשה, בביטחונה האישי, בכבודה, ומטיל עליה פחד וחרדה. בנוסף נפגעים גם ערכים מוגנים של שמירה על שלמות התא המשפחתי. המתלוננת זכאית לביטחון אישי ולהגנה פני מעשי הפחדה ואיום, ומפני אלימות מילולית, והנאשם פגע בהגנתה זאת.

נסיבות ביצוע העבירה

18. הנאשם, בהיותו בבית יחד עם המתלוננת, צלצל למוקד 100 של המשטרה והשמיע דברי איומים ביחס למתלוננת באזני המוקדן.

האיומים כללו שימוש חוזר ונשנה בביטוי כי "ישחט את המתלוננת". הנאשם מסר למוקדן כי אם השוטרים לא יגיעו למקום, הוא ישחט את אשתו, ואף שהמוקדן ניסה להרגיעו, שב ומסר את כתובת הבית, דרש שהשוטרים יגיעו מיד, אחרת ישחט את המתלוננת.

גם לאחר שהגיעה לבית נידת משטרה, ובנוכחות שוטר ששוחח עמו, איים הנאשם פעם נוספת בפגיעה במתלוננת באמרו כי ישחט אותה לחתיכות היום.

מדובר בביטויים מאיימים ברף גבוה של חומרה.

בפרט אמורים הדברים כאשר הם נאמרים בפני המתלוננת, בתוך ביתה ומבצרה. הנאשם יצר סיטואציה רוויית אלימות, המאופיינת בדריכות ובצורך להגן על אשתו מפניו, שמא יבצע את איומיו ויפגע בה.

19. ב"כ הנאשם טען כי במקרה דנן, השמעת האיומים באזני שוטרים - מפחיתה מחומרת המעשים. ב"כ הנאשם אף הפנה לפסק-הדין בת"פ (ק"ש) 16383-05-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (16.7.19), אשר ניתן על-ידי הח"מ, שם הנאשם השמיע באזני דודו, איומים על המתלוננת שהנה אחותו, וכן בפני אחות נוספת שלהם, ובאזני חברתה של המתלוננת. באותו עניין נקבע, בין היתר, כי חומרת האיומים משמעותית, אולם הם בוצעו על רקע אישי קשה של הנאשם ומשפחתו, וכי יש חומרה פחותה, בכך שהאיומים הושמעו באזני אחרים, ביחס למקרים בהם הושמעו האיומים באזני המאויים, פנים אל פנים, בסיטואציה רווית מתח. אותו מקרה מקרית שמונה אינו ניתן להשוואה ביחס למקרה שבפניי כעת. במקרה שלפניי, האיומים הושמעו בנוכחות המתלוננת, בביתה, באזני שוטר במוקד 100 וכן בהמשך באזני שוטר שהגיע למקום בניידת בעקבות אותה קריאה. לא ניתן להשוות בין סיטואציה שבה כלפי אישה, בביתה שלה, מושמע איום חוזר ונשנה לשחוט אותה, תוך נקיטת פעולות כקריאה למשטרה והזמנת נידת לבית, ובין מצב שבו הושמעו איומים בשיחת טלפון עם צד שלישי שלא בפני המאויים כלל. כאן האיום הוא חריף, מקרין סיכון, ומטיל אימה על אשת הנאשם.

20. לצד האמור, יצוין כי הנאשם פעל בהעדר תכנון מוקדם, על רקע ויכוח זוגי בנושא יציאת המתלוננת לעבודה לצרכי פרנסת הבית, וכי היה נתון, לדבריו, בסערת רגשות ונותר לטפל בילדים. הנאשם מסר

לשירות המבחן כי פעל כפי שפעל משום שהמתלוננת יצאה לעבוד בניגוד לדעתו, וקיללה אותו בשיחת טלפון בה הודיעה לו על כך, ולכן התעצבן, שכן לתפיסתו הפקירה את הילדים. כאשר שבה הביתה, פרץ ביניהם ויכוח, והוא איבד עשתונות. לטענת הנאשם, צלצל למשטרה כדי להוכיח למתלוננת כי אינו חושש מכך שתפנה למשטרה ותתגרש ממנו, כפי שטענה בפניו. הנאשם הביע צער על מעשיו ושלל כוונות ממשיות לפגוע במתלוננת.

לעומת זאת, משיחה שקיים שירות המבחן עם המתלוננת עלה, כי אכן נסעה לצרכי עבודה, אך התקשרה לבית וביקשה מן הנאשם כי יארגן את הילדים שכן בכוונתה לקחתם ולעזוב את הבית. כאשר שבה לבית סירב לאפשר לה לקחת את הילדים. לדברי המתלוננת, היא הקדימה להתקשר למשטרה אך השוטרים לא הגיעו. לאחר מכן, התקשר הנאשם עצמו למשטרה ואיים לפגוע בה באזני המוקדן.

גרסותיהם של הנאשם והמתלוננת מבטאות פערים בתפיסה, בעיקר, כאשר התנהלות הנאשם מתאפיינת, במידה רבה של שליטה, אדנות, רכושנות חוסר שליטה בכעסים ומבטאת עיוותי חשיבה מסוימים (אף בהתאם להתרשמות שירות המבחן), ואילו התנהלות המתלוננת מבטאת חשש וחרדה ביחס לילדיה ולשלומה. בהקשר זה יש לראות באירוע זה כמבטא פן של אלימות זוגית - מילולית.

מגרסותיהם של הנאשם והמתלוננת עולה גם מסקנה ברורה, כי גם הילדים שהו בבית באותה עת, ועלולה להיגרם להם, בנוסף, פגיעה עקב שמיעת האיומים ונוכחותם באירוע מזרה אימה זה.

21. לצד אלה יצוין כי האיומים הושמעו במקרה יחיד, בעל שני שלבים, ומבלי שקדם להם תכנון מוקדם מוקדם כלשהו, והושמעו על רקע ויכוח. במבט לאחור, ניתן לומר כי בפועל לא הייתה לנאשם כוונה לפגוע באשתו, וכי הביטוי המילולי החרף והחוזר הביע איבוד עשתונות, כעס ופגיעה מצדו, יותר מאשר העברת מסר קר לאישה או למשטרה כי הוא מתכנן להרוג את אשתו.

סבורה אני כי במקרה דנן פגע הנאשם פגיעה משמעותית בערכים המוגנים, וכי עבירת האיומים במקרה דנן מצויה ברף אמצעי של חומרה.

מדיניות הענישה הנוהגת

22. במקרים דומים, הטילו בתי המשפט עונשים מגוונים, הנעים בין ענישה שיקומית וצופה פני עתיד, ובין עונשי מאסר לריצוי בפועל לתקופות שונות, בהתאם לנסיבות ביצוע העבירות ובנסיבות העושה.

ב"כ המאשימה הפנה לפסקי-הדין הבאים:

א. רע"פ 1293/08 אלכסנדר קורניק נ' מדינת ישראל (25.6.08) - המבקש הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירת איומים כלפי בת זוגו, החיה בנפרד ממנו, ונגזרו עליו **12 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על-תנאי, קנס והתחייבות**. חרף עברו הפלילי הנקי, קבע

בית-המשפט המחוזי בערעור, כי העונש משקף את מדיניות הענישה כלפי מי שתוקפים את בנות זוגם. בית-המשפט העליון קבע אף הוא כי מדובר בעונש הולם. תוכן האיום במקרה זה כלל אמירה קונקרטית להרוג את בת הזוג.

ב. רע"פ 6403/18 **יניב אליהו הרוש נ' מדינת ישראל** (28.11.18) - המבקש הורשע על-פי הודאתו בעבירת איומים, לאחר שאיים על בת זוגו לשעבר ועל בן זוגה. שירות המבחן המליץ על ביטול הרשעתו **והטלת צו מבחן**, ובית משפט השלום אימץ את ההמלצה. בערעור המדינה על קולת העונש, קבע בית-המשפט המחוזי כי **יש להרשיע את המבקש בדין**, אך להותיר את העונש על כנו, שכן אין ערכאת הערעור נוהגת למצות את הדין. בקשת רשות ערעור שהגיש לעליון נדחתה.

ג. רע"פ 8253/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.11.18) - המבקש הורשע, לאחר שמיעת ראיות באיומים וגידופים שהשמיעו באזני גרושתו ועורך דינה, במהלך דיון בבית-דין רבני. הוטלו עליו **6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על-תנאי וקנס**. ערעור לבית-המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור לעליון נדחו.

ד. עפ"ג (חי') 45101-06-14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (6.10.14) - המערער הורשע, בהתאם להודאתו, בעבירת איומים כלפי אשתו עמה היה בהליכי גירושין, כאשר נטל זכויות לידיו, חותך את ידיו באמצעותה, הזמין את המשטרה ואמר לה כי ימסור שהיא שרטה אותו ויכלאו אותה. בית-משפט השלום הרשיע את המערער בדין, והטיל עליו **3 חודשי מאסר על-תנאי וצו מבחן**. בית-המשפט המחוזי דחה את ערעורו, קבע כי בדין הורשע משום שלא התקיימו בעניינו התנאים המצטברים שנקבעו בהלכת כתב, וכן העונש שהוטל עליו סביר, מאוזן ומידתי.

ה. ת"פ (חי') 5922-06-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (11.7.12) - הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, באיומים שהושמעו בשני מועדים כלפי בת זוגו, לפגיעה בחייה. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין חודש לשבעה חודשי מאסר בפועל, והוטלו חמישה חודשי מאסר בפועל, לריצוי מאחורי סורג ובריא, הופעל מאסר על-תנאי בן 12 חודשים, חלקו בחופף וחלקו במצטבר, כך שסך הכל ירצה 14 חודשי מאסר, וכן הוטלו 9 חודשי מאסר על-תנאי.

ו. ת"פ (ק"ג) 35380-06-17 **מדינת ישראל נ' פלוני** (20.1.19) - הנאשם הורשע בעבירת איומים בגין מסרונים ששלח לארוסתו, שעה שהיא בהיריון ממנו והם מתעתדים להינשא. הנאשם השתלב בהליך טיפולי תוך תקופת הדיון, והוגשו בעניינו מספר תסקיר עם המלצה טיפולית בסופם. סקירת מדיניות הענישה הנוהגת העלתה כי **הרף התחתון במתחם העונש בעבירת איומים עומד על מאסר על-תנאי**, אך בנסיבות עניין זה נקבע כי יעמוד על מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות, שכן דובר במסכת איומים קונקרטיים לפגיעה בחיי הקרבן. בית-המשפט אימץ את ההמלצה השיקומית והטיל על הנאשם **צו של"צ, צו מבחן, מאסר על-**

תנאי ופיצוי למתלוננת.

23. ב"כ הנאשם הפנה לפסקי-הדין הבאים:

א. ת"פ (ק"ש) 16383-05-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (16.7.19), פסק-דין של הח"מ, שם נקבע **מתחם עונש הולם בעבירות איומים הנע בין מאסר על-תנאי ובין 12 חודשי מאסר בפועל, והטלתי על הנאשם 4 חודשי מאסר על-תנאי ופיצוי למתלוננת**, כאשר דובר בצעיר, ללא עבר פלילי, אשר התייתם מהוריו וחווה התמודדות לא קלה ביחס לאחריותו כלפי אחותו, המתלוננת, שלגביה השמיע איומים באזני אחרים. כפי שצוין בחלק העוסק בנסיבות ביצוע העבירות לעיל, מדובר במקרה שנסיבותיו שונות מאלו שבעניין דנן.

ב. ת"פ (ק"ש) 13327-12-16 **שלוחת תביעות מרים הגליל והגולן נ' פלוני** (11.9.17) - אף הוא פסק-דין של הח"מ, שם נקבע מתחם עונש הולם לעבירות של איומים ותקיפת בת זוג שנעברו בשני אירועים, **הנע בין מאסר על-תנאי ועד ל-6 חודשי מאסר בפועל, לרבות בעבודות שירות, והוטלו 7 חודשי מאסר על-תנאי והתחייבות**. במקרה דנן קבעתי כי רמת האיומים אינה מן החמורות, נטולת סממני אלימות, והפגיעה בערכים המוגנים הנה ברמה נמוכה עד בינונית. כן נקבע כי אירוע התקיפה היה מתון, יחסית, ולא כלל הכאה חמורה ומכוונת. לחובת הנאשם עמדה הרשעה אחת קודמת שאינה מתחום האלימות הזוגית, והוא והמתלוננת שבו לקשר זוגי ומתראים על בסיס יום יומי.

24. ניתן לעיין, בנוסף, בפסקי-הדין הבאים:

א. ת"פ (רח') 56802-12-17 **מדינת ישראל נ' פלוני** (19.7.16) - הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירת איומים אותה ביצע כלפי אשתו. שירות המבחן נמנע ממתן המלצה שיקומית. **נקבע מתחם עונש הולם הנע, בעבירת איומים ברף בינוני-גבוה, בין מאסר על-תנאי ועד ל-10 חודשי מאסר לצד עונשים נלווים. הוטלו חודש מאסר לריצוי בעבודות שירות, ומאסר על-תנאי.**

ב. ת"פ (כ"ס) 2158-03-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (2.11.16) - הנאשם הורשע בשתי עבירות איומים לאחר שאיים על אשתו ועל בנו, באמצעות הטלפון, שעה שהיה אסיר בכלא. **נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל. הוטלו 7 חודשי מאסר בפועל, ומאסר על-תנאי.**

ג. ת"פ (רמ') 41490-09-15 **מדינת ישראל נ' פלוני** (19.7.16) - בעבירות איומים ותקיפת בת זוג הוטלה ענישה של **צו של"צ ומאסר על-תנאי**, אף בהעדרם של שיקולי שיקום.

ד. ת"פ (אי') 47527-11-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (1.4.14), הנאשם הורשע בעבירת איומים כלפי אשתו, כי יפגע בילדם. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על-תנאי ובין 12 חודשי מאסר בפועל, **והוטלו 4 חודשי מאסר בפועל, פיצוי והתחייבות.**

ה. ת"פ (רחובות) 28834-08-13 **מדינת ישראל נגד יוסף מתתיהו** (03.12.13), הנאשם הורשע בעבירת איומים כלפי עובדת סוציאלית בכך שיפגע באשתו. **בית המשפט גזר עליו 3 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים בחופף ובמצטבר, כך שסה"כ ירצה הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.**

ו. ת"פ (ת"א) 21210-01-18 **מדינת ישראל נ' אורן דבוש** (29.10.19), הנאשם הורשע בעבירות של איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק, כלפי בת זוגו בנפרד. נקבע כי **מתחם העונש נע בין מאסר על-תנאי ועד ל-8 חודשי מאסר בפועל, והוטלו מאסר על-תנאי וצו מבחן.**

25. מדובר אפוא בענייננו באיומים שהושמעו במסגרת אירוע יחיד, שהתרחש בביתם של בני הזוג, במהלכו איים הנאשם באזני מוקדן במוקד 100 כי ישחט את המתלוננת, אשתו, ובהמשך שב ואיים באופן חוזר באזני שוטר שהגיע לבית כמענה לקריאה במוקד. האיום לשחוט את המתלוננת נאמרו מספר פעמים. לאור המפורט לעיל **מתחם העונש ההולם נע אם כן, בין מאסר על-תנאי ובין 12 חודשי מאסר בפועל.**

גזירת עונשו של הנאשם

26. הנאשם, בן 32, כיום גרוש מן המתלוננת ואב לשניים.

מעדכון שירות המבחן עולה, על סמך דיווחו של הנאשם, כי כיום ילדיהם של בני הזוג מצויים בחזקת הנאשם, והם סמוכים על שולחנו. מצבו הכלכלי של הנאשם רעוע, הוא עובד בעבודות מזדמנות, ובתקופת הקורונה עבד באופן חלקי בלבד, והוא מסר כי אינו עומד בהחזר חובות רבים אותם צבר.

הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, אף ללא תיקון כתב האישום ושלא במסגרת הסדר טיעון, הביע חרטה על מעשיו, נטל אחריות ותרם לחיסכון בזמן ציבורי.

לנאשם אין עבר פלילי כלל וזוהי הסתבכותו הראשונה עם החוק.

העבירה בוצעה ביולי 2017, מאז חלפו כארבע שנים, במהלכן לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים, ולא דווחו על-ידי המתלוננת אירועי אלימות או איומים נוספים. שירות המבחן מלווה את הנאשם במשך תקופה ממושכת, שבה לא צלח בסופו של דבר, כל הליך טיפולי משמעותי, וזאת בשל נסיבות שונות שחלקן, כמו אילוצי הקורונה וחסרון כוח אדם טיפולי, אינן בשליטתו של הנאשם. בתחילת ההליך, דווחה המתלוננת כי בכוונתה להמשיך ולקיים את התא המשפחתי, אולם בהמשך נמצא כי בני הזוג נפרדו, התגרשו, והם חיים בנפרד. לדברי הנאשם, בפני שירות המבחן, מערכת היחסים שלו עם המתלוננת תקינה, והתקשורת ביניהם קונקרטית ונסבה סביב צרכי הילדים. שירות המבחן לא הצליח, חרף מאמצים חוזרים, ליצור קשר עם המתלוננת, ואת עמדת המתלוננת כיום אין אנו יודעים. לפני כשנתיים, בחודש

מאי 2019 דיווח שירות המבחן כי המתלוננת מסרה בפניו, כי לאורך השנים מערכת היחסים שלה עם הנאשם הייתה רווית קללות ואלימות מילולית ומלווה בהשפלה ובפגיעה בכבודה. המתלוננת ציינה כי האירוע ארע על רקע נסיעתה לצרכי עבודה, לאחר שהנאשם סירב כי תעבוד ותסייע בפרנסת הבית. המתלוננת ציינה כי לא סבלה אלימות פיזית מצד הנאשם.

27. בפני שירות המבחן נטל הנאשם אחריות חלקית, הביע עמדה המצמצמת מחומרת העבירה, והציג התנהלותו כתגובה להתנהגות המתלוננת. הנאשם שלל כוונה לפגוע במתלוננת וטען כי הדברים נאמרו בשעת סערת רגשות ועל רקע יכוח בין בני הזוג.

שירות המבחן התרשם, בתחילת הדרך, כי קיים צורך לשלב את הנאשם בטיפול לשם הפחתת הסיכון במצבו, ואולם לאחר מספר ניסיונות שלא צלחו לשלבו בטיפול - שכאמור, אינם בעטיו של הנאשם, אלא שהם נעוצים בנסיבות אובייקטיביות של שירות המבחן וגורמי הטיפול - סבר שירות המבחן כי נוכח חלוף הזמן מאז החל הקשר בין הנאשם ובין שירות המבחן, ומאז ביצוע העבירה, ונוכח העובדה כי אין לנאשם עבר פלילי, והעובדה שלא נפתחו נגדו תיקים נוספים בחלוף הזמן, **פחת הסיכון להישנות עבירות בעתיד כלפי המתלוננת.**

בהינתן רמת הסיכון הנמוכה שהוגדרה, העדר הרשעות קודמות, הודאתו של הנאשם, וגירושי בני הזוג, ולאור הזמן שחלף - סברתי כי ניתן להסתפק במקרה דנן בענישה המצויה בתחתית מתחם העונש ההולם, תוך אימוץ המלצת שירות המבחן, בהטלת צו של"צ, שלא יפגע ביכולתו של הנאשם לעבוד ולפרנס את ילדיו, ולהשיב חובותיו. לשם איזון ההקלה בעונש חרף הפגיעה המשמעותית בערכים המוגנים - יוטל פיצוי הולם למתלוננת.

סוף דבר

28. **נוכח כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:**

- א. 6 חודשי מאסר על-תנאי, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור, במשך 3 שנים מהיום, עבירת איומים או עבירת אלימות אחרת כלפי בת זוג או בת זוג לשעבר.
- ב. אני מטילה על הנאשם צו של"צ בהיקף של 220 שעות, לתקופה של 12 חודשים מהיום. בהתאם לתכנית השל"צ שהגיש שירות המבחן ביום 13.5.21, הצו ירוצה בבית הקברות המוסלמי החדש בנצרת, בתפקידי אחזקה וניקיון.

בית המשפט מסביר לנאשם כי במידה ולא ימלא אחר צו זה או יעבור עבירה נוספת יהיה צפוי לעונש על העבירה בגינה הוצא הצו ובית המשפט יוכל לגזור את דינו מחדש.

- ג. הנאשם ישלם למתלוננת פיצוי בסך 1,500 ₪. סכום הפיצוי ישולם ב- 10 תשלומים שווים ורצופים, החל מ- 10/8/2021 ובכל 1 בחודש העוקב לאחריו.

סכום הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט. **המאשימה תעביר בתוך 7 ימים מהיום את פרטי המתלוננת לצורך העברת הפיצוי.**

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ח סיוון תשפ"א, 08 יוני 2021, בנוכחות הצדדים.